

'ಪಾಂಬು ಬಗ್ಗೆ ನಿಂಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪಾಂಬುನೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅದ್ಯಾಕೆ ನಿಂಗೆ ಆ ಭಾವನೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಾಂಬು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಂಗೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಪೊಲೀಸರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂಗಿರೋ ಭಯ ಏತಕ್ಕೆ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ ರಹಸ್ಯವೊಂದನ್ನು ಭೇದಿಸಲು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಹಿತೇಶನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಪಾಂಬು ಅವನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ ಏಕೆ? ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಪೊಲೀಸರ ಜೊತೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿರುವವನು. ತನ್ನನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಿಡಿದು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸದ ಹಿತೇಶನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ. ಯುವಕನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಭರವಸೆಯ ಬೆಳಕು ನಂದಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

'ಹಿತೇಶ, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಜನ ಸುಳಿದಾಡದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅಲೆದಾಡ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೊಲೀಸರೂ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂತ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ತಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿದೇಂತ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಡ್ಡೋಬೇಡ' ಹಿತೇಶ ಚಕಿತನಾಗಿ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಪಾಂಬು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ! ಇದು ಕಾಕತಾಳೀಯವೇ ಅಥವಾ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುವ ಯೋಜನೆಯೇ? ಯೋಚನೆಗೊಳಗಾದ ಹಿತೇಶ ತಲೆಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಸಮುದ್ರದ ಭೋರ್ಗರತ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಉಬ್ಬರವೇರಿ ಅಲೆಗಳು ಬಿಳಿಯ ನೊರೆಯೊಂದಿಗೆ ದಂಡೆಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ತೆರನಾದ ಉಬ್ಬರದ ಅಲೆಗಳು, ಸಮುದ್ರ ಮರಳ ದಂಡೆಯನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಡುವಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದವು.

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹಿತೇಶ ಅಲೆಗಳತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ. ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ತೀರದವರೆಗೂ ಬಂದ.

'ನೋಡು ಹಿತೇಶ, ನನ್ನ ಮಾತಿನಿಂದ ನಿಂಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡುವುದಿದೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗ್ತೀನಿ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೋಣಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿಲ್ಲಾ. ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ' ಹಿತೇಶನ ಮಾತಿಗೂ ಕಾಯದೆ ಉದ್ದದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ 'ಬಂಡೆ'ಯತ್ತ ನಡೆದುದು ಗೋಚರಿಸಿತು.

ಹಿತೇಶನ ಹೃದಯ ನೋವಿನಿಂದ ಮಿಡಿಯಿತು. ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಪ್ರೇಯಸಿಯ ರೂಪ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡು ಒದ್ದೆಯಾದವು. ನೋವಿನಿಂದ ಮುಖ ಹಿಂಡಿದ. ಜಲರಾಶಿಯೇ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಂಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾಯಿತು. ಲಹರಿಯ ನಿರ್ಮಲ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪು ರೇಷೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಮೂಡಿತು.

'ಹಿತೇಶ, ನಾನು ಪ್ರತೀ ದಿನಾನೂ ಈ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆಟ ಆಡ್ತೇಕು. ಈ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡ್ತೇಕು. ನೀನು ನನಗೆ ಸಾಥ್ ನೀಡುವಿಯಲ್ಲ?' ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ ಅವಳ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು.

ಮರಳ ದಂಡೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿದ್ದ ಗಾಳಿ ಮರದ ತೋಟಿನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ತವಕ ಹಿತೇಶನಿಗೆ. ಕನಸಿನ ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ವಾಸ್ತವದ ಅಲೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆಟವಾಡುವ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಬದುಕಿನ ಲಹರಿ! ಅವನ ಕನಸಿನ ಗೋಪುರವನ್ನು ಮರಳಿನ ಗೋಪುರದಂತೆ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗಿರಿಸಿದ್ದಳು. ಹಿತೇಶ ಅಂಗಿಯ ತೋಳಿಗೆ ಮುಖ ಬರಿಸಿಕೊಂಡ. ಮತ್ತದೆ ಬೇಸರ ಅವನಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿ ಆವರಿಸಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆಟವಾಡಿದವನು ದಂಡೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗಾಳಿ ಮರದ ತೋಟಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಬಿಸಿಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಏರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಉಬ್ಬರದ ಅಲೆಗಳು. ಗಾಳಿಗೆ ತೊನೆದಾಡುವ ಗಾಳಿಮರದ ಸಾಲುಗಳ 'ಸುಂಯ್ಯ' ಗುಡುವ ಸದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅಲೆದಾಡಿ ಮರದ ನೆರಳಿನ ತಂಟಿಗೆ ಕುಳಿತ. ಲಹರಿ ಕಣ್ಣೆದುರು ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕಾರು ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಹಿತೇಶ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಅವಳನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ಬರೀ ಭ್ರಮೆ!

ಆ ಭ್ರಮೆಯೊಳಗೂ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗೋಚರಿಸದ ವಿಸ್ಮಯವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ತನ್ನ ಹುಡುಕಾಟಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್!

ಅವನು ಸದಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದು 'ಬಂಡೆ'ಯ ಬಳಿ. ಲಹರಿ ಕೂಡ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ದಿವಸ ಹೇಳಿದ್ದೇನು? ಅವಳ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು! ಆತ ಯಾರು? ಅವಳ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಪತ್ತೇದಾರಿಕೆಯ ಒಂದು ಎಳೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು.

ಹಿತೇಶ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆಲೋಚಿಸದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ 'ಬಂಡೆ'ಯತ್ತ ಹೊರಟ. 'ಬಂಡೆ'ಯ ಕಡೆಗಿನ ಟಾರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿರುಸಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನೂತ್ತಿ ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಜನವಾಗಿತ್ತು. ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಅವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದವು. ಒಂಟಿ ಅಲೆದಾಟ ಅಪಾಯ ತಂದೊಡ್ಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ! ತನಗೆ ಯಾರಿಂದ ಅಪಾಯ? ಪೊಲೀಸರಿಂದಲೇ? ಈ ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆ ಪಾಂಬು ಮತ್ತು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಗೆ ತಿಳಿದುದು ಹೇಗೆ? ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ತನಗೆ ಅಪಾಯ ತಂದೊಡ್ಡುವರೆ? ಹಿತೇಶ 'ಬಂಡೆ'ಯ ಬಳಿ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ನಿಂತ!

***

'ಬಂಡೆ'ಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವನಿಗೆ ವಿಸ್ಮಯ ಕಾದಿದ್ದಂತೆ ಹೊಟೇಲ್‌ನ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು! ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಹಿಂದೆಯಷ್ಟೇ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದು ಹಿತೇಶ. ದೋಣಿ ಸಮುದ್ರ ಸೇರದಿರುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನಾದರೂ 'ಬಂಡೆ'ಯ ಬಳಿ ಬರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನು? ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಯಾರೋ ಕೂಗಿದಂತಾಯಿತು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮರಳು ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದ. ಸಮುದ್ರದ ಭೋರ್ಗರತಕ್ಕೆ ಕಡಲು ಕಾಗೆಗಳ ಕಲರವ ಸೇರಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದ್ವಂದ್ವತೆಯಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಬಿಸಿಲಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರದ ನೀರು ಕುದಿಸಿದಂತೆ ಆವಿಯಾಗುತ್ತಾ ಸಣ್ಣ ಹೊಗೆಯಂತೆ ಗೋಚರಿಸಿತು.

ದಂಡೆಯ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಕ್ಕಿದ ಹಿತೇಶ. ತನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿದ್ದು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಉತ್ತರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಗಾಳಿಮರದ ತೋಟಿನ ಬಳಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ. ಐದಾರು ಜನರ ದಂಡು ತೋಪನ್ನು ದಾಟಿ ನಡೆಯಿತು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯ ದೋಣಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರು! ದೋಣಿ ನೀರಿಗಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲವಾಗಲಿ, ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಹಿತೇಶನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಯದು? ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ

ದ್ವಂದ್ವ

ಮನದ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಸುಳಿದ ಪ್ರೇಮದ ಹೂವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮುಗಿಲು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭುಗಿಲು!

★ ಹೊಸಕೊಪ್ಪ ತ್ರೀಧರ

ಈಶ್ವರ